

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D.,
a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **V. K.**,
státní příslušnost Ukrajina,
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem,
sídlem Opletalova 25, Praha,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,
o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení o žádosti žalobce ze dne 2. 12. 2020 o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty vedeném pod sp. zn. OAM-72465/ZM-2020.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 10 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 10. 5. 2022, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty (dále jen „žádost“) vedeném pod sp. zn. OAM-72465/ZM-2020. Žalobce navrhuje, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti ve lhůtě podle uvážení soudu.
2. Žalobce uvádí, že žádost podal dne 2. 12. 2020. Žalovaný o ní nerozhodl, ačkoli lhůta 30 dnů pro rozhodnutí již uplynula. Žalobce se proto dne 8. 2. 2022 obrátil na Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) s žádostí o přijetí opatření proti nečinnosti. Komise opatřením ze dne 7. 3. 2022, č. j. MV-33673-3/SO-2022, přikázala žalovanému vydat rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení zprávy Pražské správy sociálního zabezpečení a finančního úřadu. Žalobce tvrdí, že Komise stanovila lhůtu pro vydání rozhodnutí tak, že ji žalobce není schopen ovlivnit. Žalobce vycházel z toho, že se žalovaný na správní orgány obrátil ihned po obdržení opatření proti nečinnosti. Správní orgány měly 30 dnů na podání zpráv. Lhůta pro rozhodnutí proto byla 60 dnů ode dne vydání opatření Komise. Lhůta ke dni podání žaloby marně uplynula. Žalobce přitom nebyl informován o tom, že bylo o jeho žádosti rozhodnuto.
3. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Žalovaný není nečinný a prováděl veškeré nezbytné kroky směřující k vydání rozhodnutí. Posledním úkonem žalovaného bylo seznámení zástupce žalobce se správním spisem, které proběhlo dne 20. 6. 2022.
4. Žalobce v replice ze dne 13. 7. 2022 uvedl, že žalovaný je stále nečinný, neboť rozhodnutí doposud nevydal. Přestože vyzval žalobce k seznámení s podklady rozhodnutí, učinil tak až po uplynutí lhůty stanovené Komisí.
5. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 2. 12. 2020 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Žalovaný žádost žalobce zamítl rozhodnutím ze dne 14. 4. 2021, č. j. OAM-72465-21/ZM-2020. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Komise rozhodnutím ze dne 27. 7. 2021, č. j. MV-9911-5/SO-2021, rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2021, č. j. OAM-72465-21/ZM-2020, zrušila a věc mu vrátila k novému projednání. Žalovaný požádal Pražskou správu sociálního zabezpečení (dále jen „PSSZ“) o součinnost dne 2. 2. 2022. Téhož dne požádal Finanční úřad pro hlavní město Prahu o sdělení informací. Finanční úřad pro hlavní město Prahu odpověděl přípisem ze dne 11. 2. 2022, který byl žalovanému doručen téhož dne. Odpověď PSSZ ze dne 11. 2. 2022 byla žalovanému doručena dne 14. 2. 2022. Komise opatřením proti nečinnosti ze dne 7. 3. 2022, č. j. MV-33673-3/SO-2022, přikázala žalovanému, aby rozhodl do 30 dnů od doručení zprávy PSSZ a finančního úřadu. Žalovaný ve věci žalobce dosud nerozhodl.
6. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a souhlas žalovaného se presumuje, jelikož na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
7. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

8. Podle § 71 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu.
9. Podle § 71 odst. 3 správního řádu pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní setření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ, b) nutná k provedení dožadání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.
10. Pro projednávanou věc je podstatné, že Komise jakožto nadřízený správní orgán opatřením ze dne 7. 3. 2022, č. j. MV-33673-3/SO-2022, nečinnost žalovaného (implicitně) konstatovala (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41). Soud proto vycházel z toho, že žalovaný byl v době vydání citovaného opatření nečinný. Z hlediska posouzení nečinnosti soudem je relevantní, zda žalovaný vydal rozhodnutí ve lhůtě, kterou ve svém opatření stanovila Komise. Komise přikázala žalovanému, aby rozhodl do 30 dnů od doručení zprávy PSSZ a finančního úřadu. Žalovaný požádal Finanční úřad pro hlavní město Prahu a PSSZ o součinnost dne 2. 2. 2022. Žalovaný obdržel odpověď od Finančního úřadu pro hlavní město Prahu dne 11. 2. 2022 a od PSSZ dne 14. 2. 2022. Jedná se o poslední zprávy, které žalovaný od těchto orgánů obdržel. Lhůta 30 dnů pro rozhodnutí stanovená Komisí se proto počítá ode dne 14. 2. 2022, kdy byla žalovanému doručena odpověď od PSSZ. Poslední den stanovené lhůty připadl na 16. 3. 2022. Opatření Komise bylo žalovanému doručeno dne 7. 3. 2022. Přestože měl žalovaný ode dne doručení opatření Komise pouze 9 dnů na vydání rozhodnutí, měl dostatečný prostor, aby po obdržení odpovědi od PSSZ a od finančního úřadu ve věci rozhodl. Soud zdůrazňuje, že na rozhodnutí o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty se použije obecná úprava lhůt k rozhodnutí, která je obsažena ve správním řádu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2020, č. j. 10 Azs 374/2019-33, bod 11). Podle § 71 správního řádu je správní orgán povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu (odst. 1), pokud nelze vydat rozhodnutí bezodkladně, je správní orgán obecně povinen vydat rozhodnutí do 30 dnů ode dne zahájení řízení (odst. 3). Nová lhůta pro vydání rozhodnutí začala žalovanému plynout právní mocí rozhodnutí Komise ze dne 27. 7. 2021, č. j. MV-9911-5/SO-2021 (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 4 As 248/2015-30). Žalovaný měl v řízení činit kroky tak, aby lhůtu pro vydání rozhodnutí splnil. Ze spisové dokumentace vyplývá, že žalovaný obdržel dne 16. 2. 2022 sdělení od Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy o provedení pobytové kontroly v sídle zaměstnavatele žalobce. Žádné další kroky žalovaný do dne vydání opatření proti nečinnosti neučinil. Na všechny žádosti, které dne 2. 2. 2022 rozeslal, obdržel odpověď do 16. 2. 2022. Nejpozději od tohoto dne mohl a měl činit kroky směřující k rozhodnutí. I pokud by žalovaný zapůjčil spis Komisi, neznamená to, že nemohl v řízení činit žádné kroky. Stejně jako kopii správního spisu předložil v projednávané věci soudu, mohl kopii zaslat Komisi, případně si mohl kopii ponechat a Komisi zaslat originál spisu. Lhůta pro rozhodnutí stanovená Komisí marně uplynula ve středu 16. 3. 2022. Žalovanému ničeho nebránilo, aby rozhodnutí ve stanovené lhůtě vydal. Rozhodnutí však dosud nevydal.
11. Žalovaný oponuje tím, že ve věci provádí další úkony směřující k rozhodnutí ve věci. Provádění dílčích procesních úkonů však nic nemění na tom, že žalovanému bylo

opatřením nadřízeného orgánu uloženo vydat rozhodnutí ve věci samé ve lhůtě 30 dnů počínaje dnem 14. 2. 2022, přičemž povinnost vydat meritorní rozhodnutí by platila i bez tohoto opatření (srov. § 71 odst. 1 a 3 správního řádu). Ostatně, další úkon v řízení po doručení opatření proti nečinnosti spočívající ve výzvě k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí učinil žalovaný až po uplynutí lhůty, v níž měl ve věci rozhodnout. Soud k tomu doplňuje, že i kdyby se lhůta 30 dnů stanovená Komisí odvíjela ode dne doručení opatření žalovanému, tj. ode dne 7. 3. 2022, žalovaný v této lhůtě rozhodnutí nevydal. K tomu je třeba připomenout, že opatření Komise ze dne 7. 3. 2022 nebylo jediným opatřením proti nečinnosti, které Komise ve věci vydala. Již opatřením ze dne 27. 10. 2021, č. j. MV-158445-3/SO-2021, přikázala Komise žalovanému rozhodnout o žádosti žalobce do 30 dnů od doručení zprávy PSSZ, kterou žalovaný obdržel dne 7. 10. 2021. Následně opatřením ze dne 20. 12. 2021, č. j. MV-197352-3/SO-2021, Komise přikázala žalovanému rozhodnout do 30 dnů od doručení vyjádření zmocněného zástupce žalobce po seznámení s podklady rozhodnutí. Jelikož žalovaný do vyhlášení rozsudku nevydal konečné rozhodnutí ve věci, dospěl soud k závěru, že je nečinný, a žaloba je tudíž důvodná.

12. Z výše uvedených důvodů postupoval soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. a žalovanému uložil rozhodnout ve věci žádosti žalobce o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. K tomu soud stanovil žalovanému lhůtu 30 dnů, která odpovídá obecné lhůtě dle § 71 správního řádu, která je podle názoru soudu pro rozhodnutí v projednávané věci dostatečná, jelikož ze správního spisu a z vyjádření žalovaného je zřejmé, že řízení se nachází v konečné fázi (žalobce již byl vyzván k seznámení se s podklady rozhodnutí). Soud připomíná, že do třicetidenní lhůty stanovené soudem k vydání rozhodnutí lze započítat pouze ty dny, kdy je procesní aktivita vyžadována od žalovaného. Do běhu této lhůty se nezapočítávají období, kdy musí žalovaný vyčkávat na činnost žadatele (blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2021, č. j. 1 Azs 221/2021-32, bod 62).
13. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 10 228 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [sepis žaloby a sepis repliky podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč za podání žaloby. Náhradu za úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení advokátem [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu] soud žalobci nepřiznal, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že týž zástupce zastupoval žalobce již v průběhu správního řízení, a byl tedy s věcí seznámen před podáním žaloby. V řízení před krajským soudem tak nepřebíral novou věc, která by vyžadovala jeho přípravu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2017, č. j. 1 Azs 334/2016-29, bod 28). Jelikož zástupce žalobce je společníkem právnické osoby zřízené podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, která je plátcem daně z přidané hodnoty, je součástí náhrady nákladů žalobce též náhrada této daně v 21% sazbě ve výši 1 428 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. července 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu